

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, sudija Milena Brajović, odlučujući u pravnoj stvari tužioca Tufika Softića iz Berana, ul. Miljana Vukova 23/A, koga zastupa punomoćnik Dalibor Tomović, advokat iz Podgorice, protiv tužene Država Crna Gora, koju zastupa Zaštitnik imovinskopravnih interesa Crne Gore a ovog zamjenik Slavica Laković, radi naknade nematerijalne štete, vrijednost predmeta spora 100.000,00 eura, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 22.09.2017. godine u prisustvu punomoćnika stranaka, dana 20.10.2017. godine, donio je

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev, pa se obavezuje tužena da tužiocu po osnovu naknade nematerijalne štete na ime pretrpljenih i budućih duševnih bolove zbog povrede prava ličnosti tužioca (ljudskih prava iz čl. 2 i 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima i čl.28 st.1,2 i 3 Ustava Crne Gore) usled nedjelotvorne istrage i na ime pretrpljenog i budućeg straha zbog opasnosti od ponovnog pokušaja lišenja života, isplati ukupan iznos od 7.000,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev u dijelu kojim je traženo da se obaveže tužena da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete, mimo dosuđenog, isplati iznos od još 93.000,00 eura, kao neosnovan.

OBAVEZUJU SE tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 138,95 eura, sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi, podnescima i riječi na glavnoj raspravi, preko punomoćnika, u bitnom naveo da je on vršilac dužnosti direktora Radio Berane, dopisnik dnevnih novina "Vijesti" i nedeljnika "Monitor", da je oženjen i otac troje djece. Naveo je da je dana 01.11.2007. godine, kao novinar Radio Berana i dnevnog lista "Republika" fizički napadnut ispred svoje porodične kuće u Beranama, od strane dva nepoznata lica, te da mu je tom prilikom nanijeto više teških tjelesnih povreda, zbog čega je bio na liječenju u bolnici u Beranama. Za navedeni pokušaj ubistva istraga je otvorena tek posle sedam godina, protiv tri lica zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika CG, naredbama Višeg Državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kti.br.20/14 od 18.07.2014. godine i 20.10.2014. godine, a koja istraga je dana 27.10.2015. godine obustavljena zbog nedostatka dokaza. Istakao je da ga je tužena zbog nedjelotvorne i neefikasne istrage u pronalaženju napadača i nalogodavaca za pokušaj ubistva izložila nečovječnom i ponižavajućem postupanju, kršeći na taj način njegova ljudska prava na život, bezbjednost, fizički integritet i slobodu izražavanja. Pojasnio je da je kao novinar Radio Berana i dnevnog lista Republika neposredno prije napada pisao o kriminalnim grupama sa sjevera Crne Gore, da su ga dana 01.11.2007.

godine dva NN lica brutalno pretukla nanijevši mu teške tjelesne povrede, te da je od strane organa tužene napad kvalifikovan kao krivično djelo ubistvo u pokušaju, da je predkrivični postupak (izviđaj) trajao gotovo sedam godina i to od 01.11.2007. do 18.07.2014. godine od čega u periodu od pet godina i šest mjeseci policija i tužilaštvo nisu preduzimali nikakve radnje (03.03.2008 - 15.08.2013. godine). Naveo je da je istraga trajala nešto više od godine i tri mjeseca (18.07.2014 - 28.10.2015. godine) dok u periodu od 20.10.2014. do 01.04.2015. godine i od 02.04.2015. do 28.10.2015. godine nisu preduzimate nikakve aktivnosti od strane organa tužene. Ukazao je sudu da izviđaj i istraga nisu djelotvorno sprovedeni od strane tužene iz sledećih razloga što Državni tužilac u Beranama nije odmah nakon događaja dao naredbu policiji da izvrši blokadu grada kako bi se spriječilo bjekstvo izvršilaca i pomagača, da Državni tužilac u Beranama i istražni sudija nisu izlazili na lice mjesta po obavještenju policije a što je bila njihova dužnost, da Državni tužilac u Beranama nije obezbijedio saslušanje lica koje je tužilac iste večeri označio policiji kao sumnjiva i to misleći na Draška Vukovića, koji je prvi put saslušan kod tužioca u Beranama 01.07.2014. godine, Dragana Labudovića, koji je prvi put saslušan kod VDT-a Bijelo Polje 17.09.2014. godine, te Božović Nikolu, koji nije uopšte saslušan. Nadalje je naveo da ODT Berane nije dao nalog istražnom sudiji da se izvrši pretres stanova, prostorija, automobila lica na koja je tužilac ukazao već je ODT Berane oštećenog tužioca prvi put saslušao tek sedam godina nakon napada 2014. godine, a takođe u svojstvu svjedoka nije saslušao Babović Vuka, koji je vlasnik prostorija u kojima su pronađene palice, kojima je pretučen tužilac 2007. godine dok je DNK analiza bezbol palica kojima je tužilac pretučen urađena tek šest godina od pronalaska palica, te da nije izuzet DNK materijal napadača sa tužioca budući da je tužilac udaren rukom napadača u predjelu svoje ruke. Nadalje je ukazao da takođe nije urađen DNK profil Labudović Dragana i upoređen sa DNK profilom nađenih bejzbol palica, te u konačnom da tužilac u Bijelom Polju nije tražio od sudije za istragu određivanje mjera tajnog nadzora prema okrivljenima. Posebno je ukazao na to da je VDT Bijelo Polje dozvolilo tužiocu da izvrši uvid u spise i da ih kopira tek 25.11.2015. godine nakon čega mu je 27.11.2015. godine ponovo zabranjen uvid u spise nakon čega mu je tek na dan kad je isticao rok za preduzimanje gonjenja odnosno podnošenja neposredne optužnice 02.12.2015. godine punomoćniku tužioca omogućen pristup spisima, na koji način je tužilac onemogućen da efikasno ostvari svoje pravo na preuzimanje krivičnog gonjenja ili da pak od sudije za istragu traži preduzimanje dokaznih radnji. Istakao je da nezakonitim radom organa tužene koji se ogledaju u vidu nesavjesno vođene istrage koja se ima smatrati nedjelotvornom i neefikasnom tužiocu je prekršen psihički i fizički integritet na koji način je usled povrede prava ličnosti (ljudskih prava) tužilac pretrpio nematerijalnu štetu. Sve prednje se temelji na odredbama čl.149, čl.152 st.1, čl.166 st.1 i čl.207 st.1 Zakona o obligacionim odnosima, te odredbi čl.28 st.1, 2 i 3 Ustava Crne Gore i odredbe čl.2 i 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima. Posebno je istakao da ODT Berane nije našao zashodno gotovo sedam godina od napada da sasluša tužioca i da ga obavijesti ili da mu pruži informacije o statusu predmeta u kojem je žrtva, dok na potpunu pasivnost u sprovođenju istrage ukazuje i činjenice da je VDT Bijelo Polje odbijao saradnju sa tužiocem koji je tražio prijem kod njega, te da je to omogućeno tek nakon više urgencija i intervencija Vrhovnog državnog tužioca. Takođe je naveo da je tužena tužiocu dodijelila svoje obezbjeđenje kao šticenoj ličnosti zbog procjene od strane Agencije za nacionalnu bezbjednost da mu je život i dalje ugrožen, a koja zaštita je odobrena 2014. godine a produžena 2016. godine. Posebno je istaknuto da je napad na tužioca ponovljen 2013. godine aktiviranjem eksplozivne naprave u dvorištu njegove porodične kuće, te da ni ti napadači do danas nisu otkriveni što tužioca navodi da u kontinuitetu strahuje da nedjelotvorno istraživanje napada na njega ohrabruje izvršioce, a što se u konačnom odražava na njegov svakodnevni život i opšte psiho-fizičko stanje.

U završnom izlaganju punomoćnik tužioca je predložio da Sud usvoji tužbeni zahtjev na način kako je to precizirano podneskom od 03.05.2017. godine, odnosno da se obaveže tužena da tužiocu po osnovu naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih i budućih duševnih bolova zbog povrede prava ličnosti tužioca (ljudskih prava) iz čl. 2 i 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima i čl.28 st.1, 2 i 3 Ustava Crne Gore usled nedjelotvorne istrage i pretrpljenih i budućih duševnih bolova zbog straha koji je trpio, trpi i koji će trpjeti zbog opasnosti od ponovnog pokušaja lišenja života jer napadači i nalogodavci napada nisu pronađeni isplati iznos od 100.000,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do konačne isplate, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Troškove postupka je tražio na ime sastava tužbe, takse na tužbu, sastava podnesaka, za prisustvo na održana i pristup neodržanim ročištima, sve uvećano za iznos PDV-a, u skladu sa Advokatskom tarifom AKCG, kao i troškove vještačenja.

Zakonski zastupnik tužene je u odgovoru na tužbu, podnescima i riječi na raspravi u bitnom naveo da u cjelosti osporava tužbeni zahtjev i visinu istog, ukazujući da uz predmetnu tužbu nije dostavljen ni jedan materijalno-pravni dokaz u prilogu osnovanosti istog, te da se o građansko-pravnoj odgovornosti tužene može govoriti samo u slučaju nezakonitog i nepravilnog rada njenog organa a što u konkretnom nije činjenično ni pravno utemeljeno. Tokom postupka zakonski zastupnik tužene je ostao kod izjašnjenja ODT-a Berane od 04.11.2016. godine i izjašnjenja VDT-a Bijelo Polje od 19.12.2016. godine, a koja izjašnjenja je sud u dokaznom postupku izveo kao dokaze.

U završnom izlaganju zakonski zastupnik tužene je predložio da sud tužbeni zahtjev u cjelosti odbije kao neosnovan.

Troškove postupka je tražio na ime pristupa ročištu održanom 22.09.2017. godine.

Sud je u dokaznom postupku saslušao tužioca Tufika Softića u svojstvu parnične stranke na zapisniku od 10.04.2017. godine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke neuropsihijatra dr Stanka Milića od 20.04.2017. godine, pročitao izjašnjenje istog vještaka od 31.05.2017. godine, izvršio uvid u kompletan spis ODT-a Berane poslovne oznake Ktn.br.124/07 i u okviru istog u: informaciju ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 08.07.2014. godine, u zapisnik o glavnoj raspravi Osnovnog suda u Beranama poslovne oznake P.br.792/09, u presudu Osnovnog suda u Beranama poslovne oznake P.br.792/09 od 14.05.2010. godine, u presudu Vrhovnog suda CG Rev.br.556/11 od 26.05.2011. godine, u presudu Višeg suda u BP Gž.br.1719/10 od 11.11.2010. godine, u zapisnik ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 04.07.2014. godine, u zapisnik ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 01.07.2014. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina od 01.07.2014. godine, u izvještaj o poligrafskom testiranju koje je sprovedeno 20.06.2014. godine koje je sprovedeno u ODT Berane, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina br.03/1-4587 od 12.06.2014. godine, u službenu zabilješku ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 12.06.2014. godine, u službenu zabilješku ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 12.06.2014. godine, u akt Vrhovnog državnog tužilaštva PG posloven oznake TU.br.585/14 od 10.06.2014. godine, u izvještaj o poligrafskom testiranju od 30.05.2014. godine CB Berane, u akt MUP-a CB Berana br.03/1-sl od 10.06.2014. godine, u informaciju ODT-a Berane Ktn.br.124/07, Ktn.br.123/13 od 13.05.2014. godine, u Analizu predmeta napada na novinara Tufika Softića sačinjenu od strane Osnovnog državnog tužioca u Beranama Gorice Golubović, u sedam fotografija koje su sačinjene 11.08.2013. godine, a koje su izuzete sa video kamera, u informaciju ODT-a Berane Ktn.br.124/07, Ktn.br.123/13 od 12.03.2014. godine, u službenu zabilješku

koja je sačinjena dana 27.08.2013. godine, u zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija, sačinjen od strane Uprave policije Berane sačinjen dana 31.01.2014. godine, u dva zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija UP CB Berane br.03/1-sl od 31.12.2014. godine, u zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija UP PJ Berane br.01/10/13 od 25.10.2013. godine, u dva zapisnika o pretresanju stana UP PJ Berane br.03/1 od 27.08.2013. godine, u informaciju ODT-a Berane Ktn.br.124/07, Ktn.br.123/013 od 30.01.2014. godine, u informaciju ODT-a Berane, poslovne oznake TU.br.15/14 od 14.01.2014. godine, u informaciju ODT-a Berane poslovne oznake Ktn.br.124/07 od 21.01.2014. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina MUP-a Uprave policije Berane br.03/13-5560 od 13.09.2013. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Uprave policije PJ Berane br.03/1-5342 od 10.09.2013. godine, u zahtjev za prikupljanje obavještenje od lica u zatvoru Labudović Dragana i svjedoka saradnika Vuković Draška, a putem međunarodne pravne pomoći od 04.09.2013. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina UP PJ Berane br.03/1-5342 od 10.09.2013. godine, u izvještaj o DNK analizi br.2516/13, u fotodokumentaciju br.2516/13 od 28.08.2013. godine, u izvještaj o DNK analizi br.2583/13, te u prateću foto dokumentaciju isti broj od 02.09.2013. godine, u dopis ODT-a Berane poslovne oznake TU.br.342/12 od 24.09.2012. godine, u urgenciju ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 31.03.2011. godine, u dopis ODT-a Vrhovnom državnom tužilaštvu poslovne oznake TU.br.192/11 od 30.03.2011. godine, u dopis ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 27.07.2009. godine, u dopis ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 01.12.2008. godine, u fotodokumentaciju sačinjenu od UP PJ Berana pod brojem 03/1-244-240/1, u dopis ODT-a Berane od 19.02.2008. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina od 05.11.2007. godine br.03/1-4317, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina br.03/1-714/1 od 07.02. bez naznake godine u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Joksimović Radovana od 02.11.2007. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Bakić Radosava od 02.11.2007. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Novović Milice od 02.11.2007. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Knežević Gorana od 02.11.2007. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Sofić Tufika od 02.11.2007. godine, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenom od građanina od 11.11.2007. godine, u zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina Tufik Softića od 20.11.2007. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitavanju Babović Nikole i Pajković Aleksandra od 10. i 11.12.2007. godine, u zapisnik o prepoznavanju predmeta koji je sačinjen od strane UP PJ Berane, br.03/1-4856/2 od 12.12.2007. godine, u zapisnik o prepoznavanju lica sačinjen 11.12.2007. godine, u dva zapisnika o prepoznavanju lica od 06.12.2007. godine, u nalaz i mišljenje vještaka Radmile Femić, Centra za kriminalističku tehniku br.3493/07, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina Tufika Softića od 12.11.2007. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju sačinjenom dana 03., 04. i 05.11.2007. godine, u listing komunikacije izdat od strane mreže "Promonte" za period od 01.10. do 10.12.2007. godine, u službenu zabilješku obavještenje prikupljenim od građanina od 11.11.2007. godine, u krivičnu prijavu UP - PJ Berane br.03/1-4317 od 07.11.2007. godine, u službenu zabilješku obavještenje prikupljenim od građanina od 02.11.2007. godine i od 01.11.2007. godine, u zapisnik o uviđaju UP - PJ Berane br.03/1-4249/1 od 01.11.2007. godine, te u službenu zabilješku sačinjenu 01.11.2007. godine sačinjenu od strane ovlašćenog službenika PJ Berane, u izvještaj ljekara specijaliste na ime tužioca broj protokola 4938/1658, u dvije službene zabilješke od 02.11.2007. godine, u otpusnu listu sa epikrizom na ime tužioca izdata od strane hirurškog odjeljenja Opšte bolnice Berane, u fotodokumentaciju koja je sačinjena od strane PJ Berane br.03/1-240 od 01.11.2007. godine, u izjašnjenje u predmet napada novinara Tufika Softića, sačinjenog od strane ODT-a Berane Ktn.br.124/07 od 04.11.2016. godine, izvršio uvid u kompletan spis

poslovne oznake Kti.br.20/14 VDT-a Bijelo Polje i u okviru istih u: naredbu da se sprovede istraga sa predlogom za primjenu nadzora VDT-a Bijelo Polje poslovne oznake Kti.br.20/14 od 18.07.2014. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina UP PJ Berane od 01.07.2014. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina br.03/1-5342 od 10.09.2013. godine, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina br.03/1-4249/8 od 02.11.2007. godine, u službenu zabilješku od 02.11.2007. godine, u službenu zabilješku UP - PJ Berane od 02.07.2014. godine, u tekst sačinjen od strane tužioca a za potrebe Balkanske istraživačke mreže skraćeno BIRN 2007. godine, a u periodu 25.04.-02.05.2007. godine, s tim što tužilac pojašnjava da je u pitanju tekst koji je objavljen neposredno prije prvog događaja a koji je objavljen na više stranih jezika, te da se vjerovatno radi o prevedenoj verziji od strane pripadnika Uprave policije, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina 02-5047 od 20.03.2014. godine, u sudsko-medicinsko vještačenje dr Dragane Čukić, specijaliste za sudsku medicinu od 16.12.2007. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 20.06.2014. godine, u službenu zabilješku od 27.06.2014. godine, u službenu zabilješku od 03.07.2014. godine, u zahtjev za pokretanje prkršajnog postupka protiv Labudović Vladimira, u rješenje sudije za istragu Višeg suda u Bijelom Polju poslovne oznake Kri.br.79/14 od 18.07.2014. godine, u rješenje KV vijeća Višeg suda u Bijelom Polju poslovne oznake KV.br.299/14 od 25.07.2014. godine, u obavještenje o privremenom oduzimanju putne isprave br.03/1-5362/1 od 25.07.2014. godine, u obavještenje o privremenom oduzimanju putne isprave br.03/1-5346 od 25.07.2014. godine, u potvrdu o privremeno oduzetim predmetima br.03/1-sl od 25.07.2014. godine, u potvrdu izdatu od strane MUP-a - PJ Berane od 25.07.2014. godine, u zamolnicu za pružanje međunarodne pravne pomoći poslovne oznake Kti.br.20/14 sačinjenu od strane VDT-a Bijelo Polje 05.08.2014. godine, u podatke u kaznene evidencije na ime Asanović Ivana koja je izdata od strane MUP-a Direkcije policije - Policijske uprave u Čačku 31.07.2014. godine, u uvjerenje Ministarstva pravde za lice Vladimira Labudovića od 08.08.2014. godine, u zapisnik o saslušanju okrivljenog Tužilaštva za organizovani kriminal R. Srbije poslovne oznake MP.br.106/14 od 17.09.2013. godine, u prepis audio snimka sa saslušanja okrivljenog Dragana Labudovića sačinjenog od strane Tužilaštva za organizovani kriminal R. Srbije MP.br.106/24 od 17.09.2013. godine, te u zapisnik istog tužilaštva o ispitivanju svjedoka Borisa Labana od 17.09.2014. godine, kao i u prepis audio snimka ispitivanja svjedoka Borisa Labana sa audio verzijom CD snimak, u rješenje Višeg suda u Bijelom Polju poslovne oznake Kri.br.39/14 od 18.09.2014. godine, u rješenje Višeg suda u BP poslovne oznake Kv.br.284/14 od 01.10.2014. godine, u narednu o proširenju istrage VDT-a BP poslovne oznake Kti.br.20/14 od 20.10.2014. godine, u dopis VDT-a Bijelo Polje poslovne oznake Kti.br.20/14 od 23.10.2014. godine, u rješenje Višeg suda u Bijelom Polju - sudije za istragu Kri.br.79/14 od 18.11.2014. godine, u rješenje vijeća Višeg suda u BP poslovne oznake Kv.br.326/14 od 24.11.2014. godine, u izvještaj o DNK vještačenju br.2516-2583/2/13, u rješenje Višeg suda u Bijelom Polju Kri.br.79/14 od 16.01.2015. godine, u rješenje KV vijeća Višeg suda u BP Kv.br.20/15 od 21.01.2015. godine, u zapisnik o saslušanju svjedoka Borisa Labana sačinjeno od VDT-a Podgorica poslovne oznake Kti.br.20/14 od 01.04.2015. godine, u rješenje Višeg suda u Bijelom Polju poslovne oznake KV.br.97/15 od 01.04.2015. godine, u izvještaj sačinjen od strane VDT BP Kti.br.20/14 od 28.04.2015. godine, u rješenje Višeg suda u Bijelom Polju Kri.br.79/14 od 15.05.2015. godine, u rješenje Višeg suda u BP poslovne oznake Kv.br.133/15 od 20.05.2015. godine, u dopis VDT-a Bijelo Polje upućenog Vrhovnog državnog tužilaštvu poslovne oznake Kti.br.20/14 od 24.06.2015. godine, u rješenje Višeg suda u BP poslovne oznake Kri.br.79/14 od 15.07.2015. godine, u rješenje Krivičnog vijeća Višeg suda u BP poslovne oznake Kv.br.168/15 od 21.07.2015. godine, u mejl korespodenciju punomoćnika tužioca Dalibora Tomovića od 21.07.2015. godine upućenog tužiocu Hadroviću, u potvrdu o pošiljci od 18.06.2015.

godine, te u molbu za organizovanje sastanka upućenu tužiocu Nadi Bugarin, u rješenje Višeg suda u Bijelom Polju poslovne oznake Kri.br.79/14 od 14.09.2015. godine, u rješenje Višeg suda u BP Kv.br.220/15 od 21.09.2015. godine, u naredbu o obustavi istrage izdatu od strane VDT-a BP Kti.br.20/14 od 28.10.2015. godine, u obavještenje upućeno punomoćniku tužioca od strane VDT-a Bijelo Polje od 28.10.2015. godine, u obavještenje istog organa upućeno tužiocu Softić Tufiku, u rješenje sudije za istragu sudije Višeg suda u Bijelom Polju poslovne oznake Kri.br.79/14 od 06.11.2015. godine, u poseban izvještaj sačinjen od strane UP - CB Berane br.03/1-4986 od 16.07.2014. godine, u nalog izdat od strane VDT-a BP poslovne oznake Kt.br.40/14 od 16.07.2014. godine, u službenu zabilješku sačinjenu dana 17.07.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka - oštećenog, koji je sačinjen od strane VDT-a BP Kt.br.40/14 od 17.07.2014. godine, u zapisnik o saslušanju svjedoka Vuković Draška sačinjen od strane istog organa dana 17.07.2014. godine, kao i u zapisnik o saslušanju osumnjičenog Labudović Vladimira sačinjen od strane VDT-a BP Kt.br. 40/14 od 17.07.2014. godine, kao i u zapisnik o saslušanju osumnjičenog Asanović Ivana sačinjen od strane istog organa dana 17.07.2014. godine, u dopis MUP-a CB Berane upućenog Višeg državnog tužiocu BP od 17.07.2014. godine, u službenu zabilješku od 16.07.2014. godine, u službenu zabilješku od 17.07.2014. godine, u dopis VDT-a Bijelo Polje Kt.br.40/14 od 18.07.2014. godine, te u obraćanje punomoćnika tužioca VDT-a u Bijelo Polje Kti.br.20/14 zaprimljen u VDT-u u Bijelom Polju 04.05.2015. godine, izvršio uvid u kompletan spis ODT-a Berane poslovne oznake Ktn.br.123/13 i u okviru istih u: dvije naredbe Osnovnog suda u Beranama Kri.br.104/13 od 14.08.2013. godine, u tri naredbe istog organa poslovne oznake Kri.br.106/13 od 15.08.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.109/13 od 19.08.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.110/13 od 20.08.2013. godine, u nalaz i mišljenje sudskog vještaka iz oblasti zaštite od požara, eksplozija i eksplozivnih sredstava Popović Radovana od 14.08.2013. godine, u krivičnu prijavu MUP-a UP - PJ Berane br.03/1-4355 od 21.08.2013. godine, u zapisnik o uviđaju od 12.08.2013. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Tufik Softića od 12.08.2013. godine, u fotodokumentaciju koja je sačinjena od UP - PJ Berane krim tehnike br.03/1-385 od 12.08.2013. godine sa skicom lica mjesta eksplozije dana 12.08.2013. godine, u službenu zabilješku sačinjenu od strane PJ Berane od 14.08.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.115/13 od 26.08.2013. u naredbu istog organa Kri.br.116/13 od 28.08.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.118/13 od 02.09.2013. godine, u obavještenje MUP-a UP - CB Berane od 30.08.2013. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju Đurišić Igora i Delečić Dejana, u izvještaj o hemijskoj analizi br.2518/13, u zahtjev ODT-a Berane od 11.09.2013. godine, u zahtjev za prikupljanje obavještenja od lica u pritvoru od 11.09.2013. godine, u akt MUP-a UP CB Berana br.03/1-5624 od 16.09.2013. godine u izvjetaj o analizi br.2575/13, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.113/13 od 23.08.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.114/13 od 26.08.2013. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju lica Božović Nikole, Labudović Vladimir i Lutovac Dražena, sa izvještajem o hemijskoj analizi br.2518/2-13, u fotodokumentaciju sačinjenu od strane Forenzičkog centra UP br.2518/2-13 od 12.09.2013. godine, u izvještaj o hemijskoj analizi br.2517/13 od 22.08.2013. godine, u fotodokumentaciju Forenzičkog centra - Grupe HEM br.2517/13 od 22.08.2013. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju Ejubović Zajka, uz naredbu Osnovnog suda u Beranama poslovne oznake Kri.br.122/13 od 24.09.2014. godine, u akt Višeg suda u BP Kri.br.58/13, u zahtjev ODT-a Berane od 07.10.2013. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 09.10.2013. godine, u dvije službene zabilješke od 09.10.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.154/13 od 30.10.2013. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 24.10.2013. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina od 02.11.2007. godine, u zahtjev za prikupljanje obavještenje od lica u zatvoru

Labudović Dragana i svjedoka saradnika Vuković Draška, a putem međunarodne pravne pomoći od 24.09.2013. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama od Kri.br.160/13 od 12.11.2013. godine, u službenu zabilješku br.03/1-11228 od 23.12.2013. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 11. i 12.02.2014. godine, u obraćanje Nikole Markovića Vrhovnom državnom tužiocu Veselinu Vučkoviću od 20.02.2014. godine, u dopis tužioca upućen Komisiji za praćenje istraga napada na novinare, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 20.03.2014. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.61/14 od 08.04.2014. godine, u naredbu istog organa Kri.br.66/14 od 16.04.2014. godine, u akt ODT-a Berane Ktn.br.123/13 od 16.04.2014.godine, u zahtjev za izdavanje naredbe listing komunikacija od 16.04.2014. godine, u akt ODT-a Berane od 19.06.2015. godine, u zahtjev za uvid u kopiranje predmeta koji je predat od strane tužioca Tufik Softića ODT-u Berane dana 18.05.2015. godine, sa konstatacijom na istom "dozvoljava se razgledanje i kopiranje spira Ktn.br.123/13 u smislu čl.158 ZKP-a kopirani spise će biti preuzeti 19.05.2015. godine od strane oštećenog Tufik Softića, sa konstatacijom u desnom uglu preuzeo spise Ktn.br.123/13", u službenu zabilješku obavještenja prikupljenim od građanina od 15.04.2014. godine, u izvještaj o poligrafskom testiranju od 15.04.2014. godine, u informaciju ODT-a Berane Ktn.br.124/07, Ktn.br.123/13 od 09.05.2014. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.79/14 od 20.05.2014. godine, u naredbu istog organa Kri.br.81/14 od 29.05.2014. godine, u naredbu istog organa Kri.br.80/14 od 29.05. 2014. godine, u izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 20.06.2014. godine, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina Ščekić Ivana koja je dana 27.06.2014. godine sačinjena od strane MUP-a UP CB Berane, u naredbu Osnovnog suda u Beranama Kri.br.93/14 od 01.08.2014. godine, u naredbu istog suda Kri.br.97/14 od 20.08.2014. godine, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina Simonović Vladana br.03/1-240-7372 sačinjenu od strane MUP-a PJ CB Berane sačinjenu 23.04.2014. godine, u naredbu Osnovnog suda u Beranama br.193/14, u službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina Zulović Anisa sačinjen od strane MUP-a CB Berana od 18.12.2014. godine, u službenu zabilješku sačinjenu od strane istog organa 18.12.2014. godine, u zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija koje je sačinjeno od strane UP CB Berane OB Rožje br.02-32 od 18.12.2014. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Hot Velije sačinjenom od strane UP CB Berane 18.12.2014. godine, molbu za organizovanje sastanka koja je ODT-u Berane upućena punomoćniku tužioca dana 19.06.2015. godine, u službenu zabilješku koja je sačinjena 30.03.2016 godine br.03/1-240-1997, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Tufik Softića, koji je sačinjen od strane UP CB Berane br.03/1-61 od 12.08.2013. godine, u službenu zabilješku o obavještenju primljenom od lica koje se nalazi u pritvoru sačinjena od strane UP CB Berane od 23.12.2013. godine, u zapisnik prikupljenim od Hane Softić br.03/01 od 03.09.2013. godine, u službene zabilješke koje su sačinjenje od strane službenika Uprave policije dana 12. i 14.08.2013. godine, u službenu zabilješku koja je sačinjena od strane UP CB Berana od 14.08.2013.godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Brnović Filipa sačinjen od strane UP PJ Podgorica od 21.08.2013. godine, u zapisnik obavještenju prikupljenim od građanina Danila Mandića od strane UP CB Podgorica od 23.08.2013. godine, u zapisnik o obavještenju prikupljenim od građanina Milošević Perice sačinjene u UP CB Berane od 22.08.2013. godine, u poligrafskom ispitivanju koje je sprovedeno 19.11.2014. godine i 18.12.2014. godine, te u dopis ODT-a Berane Ktn.br.124/16 od 30.05.2016. godine, izvršio uvid u izjašnjenje VDT-a Bijelo Polje Tu.br.393/16 od 19.12.2016. godine sa priložima, i u okviru istog u dopis VDT-a Bijelo Polje iste poslovne oznake od 19.12.2016. godine, u naredbu da se sprovede istraga sa predlogom za primjenu mjere nadzora VDT-a Bijelo Polje Kti.br.20/14 od 18.07.2014. godine, u predlog za izdavanje naredbe za određivanje mjere tajnog nadzora VDT-a BP, MTN.br.30/14 od 18.07.2014. godine, u naredbu o određivanju mjera tajnog nadzora

Všeg suda u BP Kri. MTN 5/14 od 18.07.2014. godine, u predlog za proširenje naredbe za mjere tajnog nadzora MTN.br.5/14 od 18.07.2014. godine, da od strane VDT-a BP MTN.br.3/14 od 23.07.2014. godine, u naredbu višeg suda u BP Kri.MTN.br.5/14 od 23.07.2014. godine, u naredbu o proširenju istrage VDT-a BP Kti.br.20/14 od 20.10.2014. godine, u zapisnik o saslušanju svjedoka VDT-a PG Kti.br.20/14 od 01.04.2015. godine, u naredbu za vještačenje VDT-BP Kti.br.20/14 od 20.11.2014. godine, u izvještaj o DNK vještačenju br.2516-2583/2/13, u povratnicu o uručanju obavještenja i naredbe o obustavi istrage od 28.10.2015. godine punomoćniku tužioca advokatu Tomović Daliboru Kti.br.20/14 s prijemnim pečatom VDT-a BP od 04.11.2015. godine, te u zahtjev za uvid i kopiranje spise predmeta predat od strane punomoćnika tužioca, a zaprimljen u Višem državnom tužilaštvu Bijelo Polje dana 04.05.2015.godine, u stranicu dnevne novine "Dan" od 03.11.2015. godine, na kojoj se vidi skenirana naredba o obustavi istrage sa komentarom punomoćnika tužioca povodom iste, te u izjašnjenje sačinjeno od strane ODT-a Berane poslovne oznake Ktn.br.124/07 od 04.11.2016. godine.

Analizom navoda tužbe i odgovora na tužbu, te njihovim dovođenjem u vezu sa izvedenim dokazima, cijenjenim i pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a imajući u vidu rezultate cjelokupnog postupka, Sud je u smislu odredbe čl. 9 Zakona o parničnom postupku odlučio na način predstavljen izrekom ove presude.

Među strankama nije bilo sporno a što je sud utvrdio i iz dokaza izvedenih tokom postupka da je tužilac dana 01.11.2007.godine bio fizički napadnut ispred svoje porodične kuće, u Beranama, od strane dva nepoznata lica, kojom prilikom je zadobio teške tjelesne povrede. Takođe je nesporno da je povodom navedenog napada na tužioca Više Državno tužilaštvo u Bijelom Polju donijelo naredbu za sprovođenje istrage sa predlogom za primjenu mjere nadzora Kti.br.20/14 od 18.07.2014. godine protiv okrivljenih Labudović Vladimira i Asanović Ivana zbog osnovane sumnje da su kao saizvršioци izvršili krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika CG, te da je isto tužilaštvo donijelo naredbu o proširenju istrage Kti.br.20/14 od 20.10.2014.godine protiv okrivljenog Labudović Dragana, zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično djelo podstrekavanje na izvršenje krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 i čl.24 Krivičnog zakonika CG. Takođe je nesporno da je Više Državno tužilaštvo u Bijelom Polju naredbom Kti.br.20/14 od 28.10.2015. godine, obustavilo istragu protiv okrivljenih Asanović Ivana, Labudović Vladimira i Labudović Dragana zbog gore pomenutih krivičnih djela jer ne postoje dokazi iz kojih proizilazi osnovana sumnja da su okrivljeni počinili krivična djela. Među strankama je takođe bilo nesporno da je dana 11.08.2013.godine, uslijedio drugi napad na tužioca na način što je na njegovo motorno vozilo koje se nalazilo u dvorištu porodične kuće bačena eksplozivna naprava, te da je nakon toga na osnovu procjene Agencije za nacionalnu bezbjednost počev od 2014. godine tužiocu odobreno 24 časovno obezbjeđenje.

Međutim, kao sporno se u ovom postupku javlja pitanje da li je tužena tj. organ tužene svojim postupanjem odnosno vođenjem istrage u predmetnom slučaju tužiocu povrijedila pravo ličnosti i na taj način mu prouzrokovala duševne bolove i strah takvog intenziteta i trajanja koji bi opravdali dosuđivanje naknade nematerijalne štete. Drugim riječima, među strankama je sporan osnov, a s tim u vezi i visina tužbenog zahtjeva.

Prilikom odlučivanja u predmetnoj pravnoj stvari Sud je najprije pošao od Ustavom Crne Gore ("Službeni list Crne Gore", br.1/2007) zajamčenog dostojanstva i nepovredivosti ličnosti sadržanih u čl. 28 kojim je propisano da se jemči dostojanstvo i sigurnost čovjeka, da se jemči nepovredivost fizičkog i psihičkog integriteta čovjeka, njegove privatnosti i ličnih prava, te da niko ne smije biti podvrgnut mučenju ili

nečovječnom ili ponižavajućem postupanju, kao i da se niko ne smije držati u ropstvu ili ropском položaju. Ovo ustavno pravo proklamovano je i čl. 2 i 3 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, pa je u tom smjeru i bogata jurisprudencija Evropskog suda za ljudska prava.

Sud je najprije imao u vidu osnovne pozitivne i negativne obaveze države koje se ogledaju kako u zaštiti ljudskih prava, preduzimanju pozitivnih koraka ili mjera za zaštitu istih, te dužnosti države da spriječi kršenja ljudskih prava bez obzira da li je izvršilac kršenja predstavnik države ili fizičko lice s jedne strane i nemiješanje države u ljudska prava propisana Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu Evropska konvencija) s druge strane. Pozitivne obaveze su zasnovane, na obavezi iz člana 1 Evropske konvencije koja od države zahtijeva da osigura prava predviđena Evropskom konvencijom svima koji se nalaze u njenoj nadležnosti. Jedan od standarda Evropskog suda za ljudska prava jeste i obaveza države da sprovodi djelotvornu istragu, a koja se mora sprovesti po službenoj dužnosti. Navedena obaveza države da sprovodi djelotvornu istragu je standard koji se prvobitno uveo radi zaštite prava na život iz čl.2 Evropske konvencije, a kasnije i radi zabrane mučenja iz čl.3 navedene konvencije.

Otuda se zaključuje da države ugovornice Evropske konvencije o ljudskim pravima imaju obavezu da u slučaju ubistva ili pokušaja ubistva sprovedu djelotvornu zvaničnu istragu a shodno čl.1 i čl.2 navedene konvencije, naročito kod činjenice da je sprovođenje djelotvorne istrage zapravo pravni standard koji je nesumnjivo razrađen u bogatoj praksi Evropskog suda za ljudska prava.

Dominatno mišljenje građanskopravne teorije je da nematerijalna, odnosno, neimovinska ili moralna šteta nije šteta koja se odražava na imovinu oštećenog lica, već se ona sastoji od povrede ili ugrožavanja skupa ličnih dobara, poput časti, ugleda, bola, straha, brige i žalosti i sl. Otuda je odredbom čl. 207 st. 1 Zakona o obligacionim odnosima ("Sl. list Crne Gore", br. 47/08 i 04/11) propisano, između ostalog, da će sud, ukoliko nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti.

Analizom predmetne dokazne građe tačnije spisa predmeta Osnovnog državnog tužilaštva Berane Ktn.br.124/07, te spisa predmeta Višeg državnog tužilaštva Bijelo Polje Kti.br.20/14, proizilazi da je krivičnom prijavom Uprave policije - PJ Berane br.03/1-4317 od 07.11.2007. godine podnijete protiv NN izvršioca zbog krivičnog djela teška tjelesna povreda iz čl.151 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore izvršenog na štetu Softić Tufika, novinara "Vijesti" predstavljeno da je dana 01.11.2007. godine oko 20,00 časova u ul. Miljana Vukova br.23/A u dvorištu ispred porodične kuće, vlasništvo Softić Safeta od strane dva NN izvršioca izvršeno krivično djelo teška tjelesna povreda na štetu oštećenog Softić Tufika na način što su NN izvršiocu u momentu dok je oštećeni izlazio iz svog vozila "Renault clio", istog napala i to jedan od napadača je bio u visini od oko 180 cm, sportski građen, a na sebi je imao duksericu otvoreno plave boje, sa kapuljačom na glavi i udario je nekoliko puta palicom dužine od oko 40 cm sa leđa oštećenog Softića u predjelu glave od kojih udaraca je oštećeni pao na koljena, a drugi NN izvršilac koji je bio visine od oko 185 cm, na sebi je imao garderobu tamne boje i duksericu sa kapuljačom, te su nastavili da ga udaraju palicama u predjelu glave i desne ruke, nakon čega su se udaljili u nepoznatom pravcu.

Ovaj sud je analizom dokazne građe utvrdio kako su hronološki po godinama preduzimate radnje od strane organa tužene, pa je našao sledeće:

Iz provedenih dokaza proizilazi da je Uprava policije - PJ Berane u saradnji sa ODT-om Berane u toku 2007.godine preduzela sledeće radnje i to: sačinila službene zabilješke o obavještenju prikupljenom od građanina Tufika Softića ovdje tužioca i to: br. 03/1-4249/8 i br. 02/3 4249/7 od 02.11.2007. godine, br. 03/1-714/1 od 07.02. bez naznake godine, br. 03/1-4249/2 od 02.11.2007. godine, br. 03/1 4317/2 od 20.11.2007. godine, sačinila zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Ramadanović Sanela br. 03/1-4317 od 05.11.2007. godine, sačinila zapisnike o obavještenju prikupljenim od građanina na dan 02.11.2017. godine i to od Joksimović Radovana, Bakić Radosava, Novović Milice, Knežević Gorana, izvještaj o poligrafskom ispitivanju sačinjen na dan 10. i 11.12.2007. godine lica Babović Nikole i Pajković Aleksandra, sačinila zapisnik o prepoznavanju predmeta br. 03/1 4856/2 od 12.12.2007. godine, sačinila zapisnik o prepoznavanju lica br. 03/1-4856/1 od 11.12.2007. godine, sačinila dva zapisnika o prepoznavanju lica od 06.12.2007. godine, pribavio nalaz i mišljenje vještaka Radmile Femić Centra za kriminalističku tehniku br.3493/07, sačinila izvještaj o poligrafskom ispitivanju sačinjenom na dan 03.04. i 05.11.2007. godine, 18 lica (Bojičić Nikole, Đurašković Srđana, Zečević Miljana, Joksimović Radovana, Bakić Radosava, Babović Danila, Čeranić Ivana, Raičević Mira, Raković Vladimira, Jašarović Davida, Amidović Merina, Đuričić Dražena, Kolić Predraga, Marsenić Miomira, Anđić Milovana, Novović Milice, Ramadanović Sanela i Knežević Gorana), sačinila službenu zabilješku o obavještenju prikupljenom od građanina Softić Safeta od 01.11.2007. godine, sačinila zapisnik o uviđaju Uprave policije - PJ Berane br. 03/1-4249/1 od 01.11.2007. godine, sačinila zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Vuković Miloša od 02.11.2007. godine, pribavljeni listinzi komunikacija za lica Joksimović Radovan i Babović Nikola, dana 07.02.2008. godine pribavljeno je obavještenje od Softić Tufika a dana 03.03.2008. godine pribavljena fotodokumentacija (jakna Joksimović Radovana).

Iz provedenih dokaza nadalje proizilazi da je Uprava policije - PJ Berane u saradnji sa ODT-om Berane u toku 2013.godine preduzela sledeće radnje na način što je sačinila i to: službenu zabilješku sačinjenu dana 27.08.2013. godine, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Ejubović Zajka br. 03/13-5560 od 13.09.2013. godine, zapisnike o pretresanju stana i drugih prostorija Ramusović Ramiza br. 01/10/13 od 25.10.2013. godine, Đuričković Momira br. 03/1 od 27.08.2013. godine, Delečić Zorana od 27.08.2013. godine, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Labudović Vladimira br. 03/1-5342 od 10.09.2013. godine, zahtjev br. 03/1-244/13-389-4106 od 09.08.2013. godine za sačinjavanje DNK analize, izvještaj o DNK analizi br. 2516/13, fotodokumentaciju br. 2516/13 od 28.08.2013. godine, zahtjev br. 03/1-244/13-392-4165 od 15.08.2013. godine za sačinjavanje DNK analize, izvještaj o DNK analizi br. 2583/13, fotodokumentaciju br. 2583/13 od 02.09.2013. godine, zahtjev za prikupljanje obavještenja od lica u zatvoru Labudović Dragana i svjedoka saradnika Vuković Draška putem međunarodne pravne pomoći od 04.09.2013. godine.

Nadalje, iz provedenih dokaza ovaj sud je takođe utvrdio da je Uprava policije - PJ Berane preuzela sledeće radnje na način što je u toku 2014. godine sačinila i to: zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Vuković Draška br. 03/1-240-4986 od 01.07.2014. godine, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 20.06.2014. godine lica Drljević Siniše, Balević Stefana, Vulević Vuka, Šćekić Ivana, Ivanović Vuka, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Vuković Tanje br. 03/1-4587 od 12.06.2014. godine, izvještaj o poligrafskom ispitivanju od 30.05.2014. godine lica Stanić Dina, Sujković Adnana, Đurišić Gorana, Matović Hajradina i Aleksić Rajka, zapisnike o

pretresanju stana i drugih prostorija Babović Nemanje br. 01/01/14 od 31.01.2014. godine, Vulić Dragice br. 03/1-sl od 31.01.2014. godine, Marsenić Miomira br. 03/1-1 od 31.01.2014. godine, službenu zabilješku br. 03/1-sl-4986/2 od 02.07.2014. godine, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Asanović Ivana br. 02-5047 od 20.03.2014. godine, sudsko-medicinsko vještačenje po vještaku docentu dr sc. med. Dragani Čukić spec. za sudsku medicinu od 16.12.2007. godine, službenu zabilješku o obavještenju prikupljenom od građanina Šćekić Ivana od 27.06.2014. godine, obavještenje o privremenom oduzimanju putne isprave licu Labudović Vladimiru od 25.07.2014. godine, potvrdu o privremeno oduzetim predmetima od 25.07.2014. godine

Nadalje, u vezi drugog napada na tužioca koji se dogodio 11.08.2013.godine, ovaj sud je iz provedenih dokaza utvrdio da je Uprava policije - PJ Berane ODT-u Berane dana 26.08.2013. godine podnijelo krivičnu prijavu br. 03/1-4355 od 21.08.2013. godine, koja se odnosi na kako je već navedeno drugo djelo protiv NN izvršioca krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz čl.327 st.1 KZ-a CG, na štetu Softić Tufika, te je istom predstavljeno da je NN izvršilac ili više njih dana 11.08.2013. godine oko 22,00 časa izazvao opštu opasnost po ljude i imovinu u dvorištu kuće Softić Tufika, na način što je na udaljenosti od kuće od 12.10 metara postavio za sad nepoznatu eksplozivnu napravu i od vozila marke "Reno clio" reg. oznaka BA AE 439, zlatne metalik boje sa četvoro vrata prednji kraj okrenut ka istoku, vlasništvo Softić Tufika na udaljenosti od 1.40 metara od zadnjeg desnog čoška koje je eksplodirala i tom prilikom napravila manju materijalnu štetu na vozilu praveći krater širine 50 x 50 cm, dubine 0,17 cm, da bi se nakon izvršenja krivičnog djela udaljili u nepoznatom pravcu, te da je dana 12.08.2013. godine, izvršen uviđaj na licu mjesta kojom prilikom su izuteti tragovi radi utvrđivanja vrste i količine eksploziva.

Iz provedenih dokaza nadalje proizilazi da je Uprava policije - PJ Berane u saradnji sa ODT-om Berane povodom ovog drugog događaja, a u toku 2013. i 2014. godine preduzela sledeće radnje na način što je sačinila i to: zapisnik o uviđaju od 12.08.2013. godine, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Tufika Softića od 12.08.2013. godine, fotodokumentaciju br. 03/1-385 od 12.08.2013. godine sa skicom lica mjesta eksplozije, službenu zabilješku od 13.08.2013. godine o naknadno informativnom razgovoru sa Tufikom Softićem, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 27.08.2013. godine lica Đurišić Igora i Delečić Dejana, izvještaj o hemijskoj analizi br.2518/13, zahtjev za prikupljanje obavještenja od lica u pritvoru od 11.09.2013. godine, izvještaj o analizi br. 2575/13, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 10.09.2013. godine lica Božović Nikole, Labudović Vladimira i Lukovac Dražena, izvještaj o analizi br. 2518/2-13, sačinio Forenzički centar fotodokumentacije br. 2518/2-13 od 12.09.2013. godine, br. 2517/13 od 22.08.2013. godine, izvještaj o hemijskoj analizi br. 2518/13, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 13.09.2013. godine lica Ejubović Zajka, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 09.10.2013. godine lica Simonović Vladana i Šundić Edina, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 24.10.2013. godine lica Bojović Ljubiše, Babović Nemanje, Piljević Jasmina, službenu zabilješku br. 03/1-11228 od 23.12.2013. godine, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 11. i 12.02.2014. godine za lica Bojović Ivana, Delečić Dejana, Raković Darka, Spalević Stefana, Sujković Bernarda, Sujković Kenana i Piljević Jasmina, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 20.03.2014. godine lica Vasović Gorana, Osmanović Sanela, Đukić Mladena, Šundić Enisa i Asanović Ivana, službenu zabilješku o obavještenju prikupljenim od građanina Vuksanović Nikole od 15.04.2014. godine, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 15.04.2014. godine lica Vuksanović Nikole, izvještaj o poligrafskom ispitivanju na dan 20.06.2014. godine lica Drljević Siniše, Balević Stefana, Vulević Vuka, Šćekić Ivana, Ivanović Vuka, službene zabilješke o obavještenju prikupljenom od građanina Šćekić Ivana od 27.06.2014. godine,

od građanina Simonović Vladana od 23.10.2014. godine, Zulović Anisa od 18.12.2014. godine, Hot Velije od 18.12.2014. godine, zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija od 18.12.2014. godine, izvještaji o poligrafskom ispitivanju na dane 18. i 19.12.2014. godine za lica Hot Veliju, Zulović Anisa, Jevrić Miljana, Krstić Adisa i Čeranić Marijana, zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Hane Softić od 03.09.2013. godine, u službenu zabilješku povodom informativnog razgovora sa Hanom Softić od 12. i 14.08.2014. godine, zapisnike o obavještenju prikupljenim od građanina Brnović Filipa od 21.08.2013. godine, Mandić Danila od 23.08.2013. godine, Milošević Periše od 22.08.2013. godine.

Takođe, iz predmetne dokazne građe tačnije spisa predmeta Osnovnog državnog tužilaštva Berane Ktn.br.124/07, spisa predmeta istog tužilaštva Ktn.br.123/13, te spisa predmeta Višeg državnog tužilaštva Bijelo Polje Kti.br.20/14, proizilazi da je Osnovno državno tužilaštvo Berane preduzelo sledeće radnje na način što je sačinilo i to: akt Upravi policije - PJ Berane od 23.08.2009. godine, urgencije Upravi policije - PJ Berane od 31.03.2011. godine, od 17.02.2012. godine, od 11.01.2013. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Vuković Draška Ktn.br.124/07 od 01.07.2014. godine, sačinilo informacije za Vrhovno državno tužilaštvo Ktn.br.124/07 i Ktn.br.123/013 od 30.01.2014. godine, od 12.03.2014. godine, od 13.05.2014. godine, od 09.05.2014. godine, sačinilo analizu predmeta napada na novinara Tufika Softića, naložilo davanje nalaza i mišljenja po vještaku zaštite od požara, eksplozija i eksplozivnih sredstava Radovanu Popoviću od 14.08.2013. godine.

Više državno tužilaštvo Bijelo Polje za potrebe predmeta poslovne oznake Kti.br.20/14 je preduzelo sledeće radnje: uputilo Zamolnicu za pružanje međunarodne pravne pomoći od 05.08.2014. godine a za saslušanje okrivljenog Dragana Labudovića i svjedoka Borisa Labana, nakon čega je od Tužilaštva za organizovani kriminal Beograd dobilo zapisnike o saslušanju okrivljenog Dragana Labudovića MP.br.106/14 od 17.09.2013. godine, prepisa audio snimka sa saslušanja okrivljenog Dragana Labudovića, kao i zapisnik o ispitivanju svedoka Borisa Labana MP.br.106/14 od 17.09.2014. godine sa prepisom audio snimka sa ispitivanja ovog svjedoka. Navedeno tužilaštvo je dana 13.10.2014. godine donijelo naredbu za uzimanje uzoraka za DNK analizu od okrivljenih Labudović Vladimira i Asanović Ivana.

Više državno tužilaštvo Bijelo Polje je dana 18.07.2014. godine donijelo naredbu da se sprovede istraga sa predlogom za privremenu mjeru nadzora Kti.br.20/14 protiv okrivljenih Labudović Vladimira i Asanovića Ivana, zbog osnovane sumnje da su kao saizvršioци izvršili krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika CG, dok je dana 20.10.2014. godine isto tužilaštvo donijelo naredbu o proširenju istrage Kti.br.20/14 protiv okrivljenog Labudović Dragana zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično djelo podstrekavanje na izvršenje krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl.143 u vezi čl.20 i čl.24 Krivičnog zakonika CG. Nadalje, VDT Bijelo Polje je dana 16.07.2014. godine dalo nalog da se liše slobode Labudović Vladimir i Asanović Ivan. VDT Bijelo Polje je dana 17.07.2014. godine na zapisniku Kt.br.40/14 saslušalo svjedoka oštećenog Softić Tufika, istog dana je saslušan i svjedok Vuković Draško, kao i osumnjičeni Labudović Vladimir na zapisniku Kt.br.40/14 od 17.07.2014. godine, kao i istog dana osumnjičeni Asanović Ivan na zapisniku Kt.br.40/14 od 17.07.2014. godine. Nadalje, naredbom Kti.br.20/14 od 12.11.2014. godine isto tužilaštvo je odredilo vještačenje od strane vještaka za oblast DNK ispitivanja, dok je dana 01.04.2015. godine od strane VDT-a Podgorica sačinjen zapisnik o saslušanju svjedoka Borisa Labana, a dana 28.04.2015. godine VDT Bijelo Polje je sačinilo izvještaj Vrhovnom državnom tužilaštvu. Više državno tužilaštvo Bijelo Polje je naredbom Kti.br.20/14 od 28.10.2015.

godine obustavilo istragu protiv okrivljenih Asanović Ivana, Labudović Vladimira i Labudović Dragana zbog nedostatka dokaza iz kojih proizilazi osnovana sumnja da su okrivljeni počinili krivična djela.

Iz službene zabilješke o obavještenju prikupljenom od građanina Softić Tufika sačinjene od strane Uprave policije - PJ Berane br. 03/1-4249/2 od 02.11.2007. godine proizilazi da je ovdje tužilac Tufik Softić pored opisa kritičnog događaja između ostalog izjavio da je imao prijetnje od Božović Nikole i Raičević Mira zv. Kile zbog članka koji je objavljen u listu "Republika" a vezano za Popović Velibora, te da je imao susret u jednom kafeu u Beranama sa Božovićem i Raičevićem, koji su mu tom prilikom uputili riječi prijetnje, dok je takođe izjavio da je pisao u slučaju Draška Vukovića nakon čega je Draškov brat dolazio kod njega kući da ga upozorava da ne piše o njegovom bratu, te da je od tih prijetnji prošlo dosta vremena.

Iz službene zabilješke o obavještenju prikupljenom od građanina Softić Tufika sačinjene od strane Uprave policije - CB Berane br. 02/3 4249/7 od 02.11.2007. godine proizilazi da je ovdje tužilac Tufik Softić pored opisa kritičnog događaja između ostalog izjavio da je u poslednjih godinu dana imao dvije direktne prijave od Božović Nikole i Raičević Kila zbog novinskog teksta u kojem je pominjao njihovog druga Popović Velibora, a da je druga prijetnja došla od porodice Vuković, tačnije od Mikija Vukovića i njegovog brata od tetke Labudovića zbog novinskog članka u listu "Republika" u kojem je pominjao Mikijevog brata Vuković Draška u vezi narkotika, te da je u ranijem periodu u svojim novinskim člancima pominjao tzv. kriminalnu grupu iz Berana kao i grupaciju Vulević i dr.

Iz službene zabilješke o obavještenju prikupljenom od građanina Softić Tufika sačinjene od strane Uprave policije - CB Berane br. 03/1-4249/8 od 02.11.2007. godine proizilazi da je ovdje tužilac Tufik Softić između ostalog izjavio da je prva prijetnja došla od strane Božović Nikole i Raičević Kila a u vezi njegovog pisanja o Veliboru Popoviću i pominjanju njegove kriminalne djelatnosti kada su mu prilikom susreta sa njima u kafe baru "Park" u Beranama Božović i Raičević kazali da izađe iz lokala što je on učinio i nakon čega mu se ispred lokala Božović obratio riječima "kako ti pišeš o našim drugovima, kako bi bilo da te probacim kroz staklo" na šta mu je on uzvratio "kako bi bilo da te ja prijavim policiji" a nakon čega mu je Raičević kazao "šta ćeš kada izađe iz zatvora" misleći na Popovića, a nakon kojeg događaja više nije bilo prijetnji od ova dva lica. Nadalje je ukazao da se druga prijetnja desila od strane Labudović Dragana i Vuković Mikija a povodom novinskog teksta u "Republici" u februaru i martu 2007. godine u kojem je naveo da je Draško Vuković "pao u Danskoj" nakon čega su istog dana u Radio Berane došli Vuković i Labudović tražeći ga, a kojom prilikom se napadnije ponašao Labudović dok je Vuković Miki samo ćutao. Takođe je ovom prilikom izjavio da je nakon mjesec dana napisao u istom listu da je Vuković Draško pobjegao iz zatvora a nakon toga je napisao i treći tekst o kriminalnim grupacijama koje stižu od Berana do Danske, pominjući kokainsku aferu i Vuković Draška, a koji tekst je obavljen i na Internetu i isti je potpisao punim imenom i prezimenom i štampan je na engleskom i francuskom jeziku.

U pravcu utvrđivanja koliko su predmetna krivična djela koja su se desila 2007. i 2013. godine, te sama dužina trajanja postupka pred državnim organima za posledicu imala neimovinsku štetu u vidu trpljenja duševnih bolova i straha zbog povrede prava ličnosti, sud je saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke koji je u bitnom naveo da je proteklo deset godina od kako je objavio više tekstova o kriminalnim grupama na sjeveru Crne Gore, nakon kojih objavljivanja je doživio dvije prijetnje od strane lica bliskih

pripadnicima tih grupa o kojima je pisao. Prvi nemili događaj desio se 01.11.2007. godine, dakle nakon skoro mjesec dana nakon ovih prijetnji koje su prethodile ovom događaju. Naveo je da je po povratku kući u dvorištu njegove kuće, koja se nalazi u ul. Millijana Vukova 23A neposredno nakon parkiranja svog privatnog putničkog vozila doživio napad od strane dva nepoznata lica, koja su ga nebrojeno puta palicama udarali isključivo u predjelu glave, daje od siline i jačine tih udaraca pao na koljena a potom i u lokvu krvi. Sjeca se da se sve ovo dešavalo negdje oko 20,20 časova nakon čega su ova dva lica napustila dvorište njegove kuće i to laganim hodom, bez bježanja, dok je on ostao praktično u šoku i nevjeric i šta se desilo sve do momenta dok nisu došla koja Hitne pomoći, nakon čega je kroz nekih 15-ak minuta hospitalizovan na Hirurškom odjeljenju. Istakao je da je tom prilikom dok se nalazio na odjeljenju dao izjavu pripadnicima Uprave policije. Istakao je da mu je ovaj događaj iz korijena promijenio život tako kao i život njegove porodice, prvenstveno djece koja su od tog nemilog događaja stalno prebivala u strahu kako za njegov život tako i za sopstveni a takođe tu su bili i roditelji koji su takođe strahovali za njegov život. Ukazao je i na to da narednih mjesec dana po izlasku iz bolnice nije imao želju da izlazi iz kuće upravo zato što je bio pod strahom i osjećao je neizjesnost i strah od eventualnog ponovnog napada, te da je tek nakon nekih mjesec dana prvi put izašao do grada sa svojom suprugom. Pojasnio je da je nakon ovog događaja živio u neprekidnom strahu dok je u odnosu na lica koja je sumnjicao za ovaj događaj prvo veće sluzbenicima Uprave policije nabrojao imena tih lica koja sumnjiči i za koja misli da su povezana sa ovim događajem te da je u saznanju da određena lica koja su najviše povezana sa istim su Draško Vuković i Dragan Labudović, a koja nisu saslušana od strane nadležnih institucija. Takođe je ukazao da je par puta saslušan od strane Uprave policije u svojstvu građanina a da nikad nije dobio poziv od ODT-a, niti od sudije za istragu, kao ni saslušan od strane ODT-a niti sudije za istragu te da je tek nakon proteka više od 10 godina saznao ko je sudija za istragu tj. nakon dobijanja spisa. Takođe je pojasnio da je dva mjeseca intenzivno dobio poziv od sluzbenika Uprave policije, dok su ga tek nakon šest mjeseci saslušali izvjesni inspektori PJ Podgorica. Za svo to vrijeme strahovao je za svoj život i život svoje porodice. Takođe je dodao da je bio prinuden da svoju srednju školu a koja je te noći 01.11.2007. godine izašla i zatekla ga u lokvi krvi, da istu vodi kod privatnog psihoterapeuta ne bili joj ukazao pomoć jer joj je to zaista i bilo neophodno, a takođe dugo vremena nakon ovog a i kasnije je uvijek prvi izlazio do svog automobila tj. po jedno pet minuta prije ostalih članova porodice ne bih li provjerio situaciju na terenu zbog bojazni zbog ponovnog napada. Nadalje je naveo da se kada je oko 22,00 časa odjeknula jaka eksplozija u dvorištu njihove kuće, kada su djeca počela da vrište, a ista su se nalazila u blizini prozora, dok mu je vozilo bilo parkirano u dvorištu ispred kuće u blizini upravo tog prozora. Nakon ovog događaja njegov strah se još više produžio a u prilog ozbiljnosti svega ovoga govori i angazovanje obezbjeđenja ANB-a u periodu od 3 godine a koja pratinja od strane ANB-a je ukinuta u decembru mjesecu 2016. godine, nakon čega se njegova porodica i on opet vraćaju na isto i osjećaju se ugroženim. Na pitanje svog punomoćnika istakao je da je u tim svojim člancima pisao o ogranku kriminalne grupe Darka Šarića, a koji je predvodio Duško Vuković.

Ovaj sud je takođe uvidom u spise Višeg državnog tužilaštva Bijelo Polje KtI.br.20/14 utvrdio da je ovdje tužilac u svojstvu svjedoka oštećenog pred tim tužilaštvom prvi put saslušan na zapisniku KtI.br.20/14 od 17.07.2014. godine.

Takođe je uvidom u spise Osnovnog državnog tužilaštva Berane KtI.br.124/07 utvrđeno da je lice Vuković Draško prvi put saslušan pred tim tužilaštvom u svojstvu svjedoka na zapisniku KtI.br.124/07 dana 01.07.2014. godine, dok je isto lice pred Višim

državnim tužilaštvom Bijelo Polje saslušano na zapisniku o saslušanju svjedoka Ktn.br.40/14 od 17.07.2014. godine.

Takođe je uvidom u spise Višeg državnog tužilaštva Bijelo Polje Kti.br.20/14 utvrđeno da je lice Labudović Dragan dana 17.09.2014. godine saslušano na zapisniku o saslušanju okrivljenog od strane Tužilaštva za organizovani kriminal Republike Srbije MP.br.106/14 od 17.09.2014. godine u prostorijama Kazneno Popravnog zavoda Sremska Mitrovica a po Zamolnici Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju. Takođe uvidom u cjelokupnu dokaznu građu tokom ovog postupka utvrđeno je da lica Božović Nikola i Babović Vuka nikada nisu saslušana.

Nadalje, tokom postupka je takođe utvrđeno da ODT Berane nije izdalo nalog tada istražnom sudiji da se izvrši pretres stanova, prostorija, automobila lica Draška Vukovića, Dragana Labudovića i Božović Nikole. Takođe je utvrđeno da državni tužilac u Beranama i istražni sudiji nisu izlazili na lice mjesta po obavještenju od strane policije.

Takođe je utvrđeno da je DNK analiza bejzbol palica koje su pronađene 2007. godine izvršena dana 02.09.2013. godine od strane od strane MUP-a - Forenzičkog centra Danilovgrad. U predmetnom izvještaju o DNK analizi br. 2583/13 je navedeno da se analiza vrši sa dokaznog materijala drvene bejzbol palice, te da je od Forenzičkog centra zatraženo da se eventualno dobijeni DNK profil uporedi sa licima Tufik Softića, Babović Nikolom i Joksimović Radovanom, te da je uz drvenu bejzbol palicu u prilogu zahtjeva Uprave policije dostavljen i nesporan uzorak Softić Tufika ali da nisu tom prilikom dostavljeni nesporni uzorci za Babović Nikolu i Joksimović Radovana za koja lica je takođe trebalo da se uradi analiza u smislu upoređivanja DNK-a profila.

Imajući u vidu naprijed utvrđeno činjenično stanje ovaj sud je odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva morao cijeniti sprovedenu predmetnu istragu tj.njenu djelotvornost povodom krivičnog djela koje se desilo na štetu tužioca. Naime, polazeći od pravnog standarda djelotvorne istrage kao prvo utvrđeno je da je povodom prvog napada na tužioca koji se desio 01.11.2007.godine prekrivični postupak (izviđaj) trajao gotovo 7 (sedam) godina i to od 01.11.2007.godine do 18.07.2014.godine, od čega u periodu od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci u periodu od 03.03.2008. do 15.08.2013. godine od strane Uprave policije i nadležnog tužilaštva nisu preduzimate nikakve radnje. Nadalje, povodom navedenog krivičnog djela istraga je naredbom VDT-a Bijelo Polje Kti.br.20/14 otvorena 18.07.2014. godine, naredbom istog tužilaštva dana 20.10.2014. godine proširena, da bi naredbom istog tužilaštva Kti.br.20/14 od 28.10.2015.godine bila obustavljena. Kod ocjene brzine i efikasnosti predmetne istgrage jasno se zaključuje da je u konkretnom sam prekrivični postupak trajao dugo sve dok nije rezultirao otvaranjem istrage koja je trajala godinu dana i tri mjeseca.

U konkretnom po nalaženju ovog suda propusti u postupanju organa tužene se ne ogledaju samo u dužini trajanja prekrivičnog postupka i same istrage, već i u drugim propustima koji su se evidentno dogodili a koji se odnose na činjenicu da je tužilac nakon prvog događaja više puta u svojstvu građanina dao izjavu pred Upravom policije PJ Berane, a kojim prilikama je ukazivao službenicima navedene Uprave policije da je prije kritičnog događaja doživio dvije prijetnje koje su poticale s jedne strane od lica Božović Nikole i s druge strane od Labudović Dragana i Vuković Mikija. Navedene prijetnje upućene od tih lica tužilac je ponavljao na gotovo svakom zapisniku odnosno službenoj zabilješci pred Upravom policije PJ Berane označivši ih na taj način kao sumnjiva lica. Ono što je upitno po nalaženju ovog suda jeste činjenica da je tužilac pred VDT-om Bijelo Polje tek posle sedam godina dana 17.07.2014.godine saslušan u svojstvu svjedoka-

oštećenog na zapisniku Kt.br.40/14, a ovo naročito imajući u vidu mogućnost nadležnog državnog tužioca da shodno tada važećem Zkaoniku o krivičnom postupku ("Sl.list RCG" 47/06) tj. odredbi čl. 243 st.2 i sam prikupi potrebna obavještenja a u koju svrhu je mogao pozvati podnosioca prijave, prijavljeno lice i druga lica za koja ocjeni da mogu pružiti relevantne podatke od značaja za odluku po prijavi. Međutim, da nadležni državni tužilac nije našao za shodno da sasluša oštećenog ubrzo nakon izvršenog krivičnog djela već tek nakon gotovo sedam godina nije jedini propust, već se kao propust nameće i zaključak da je nadležni državni tužilac takođe posle gotovo sedam godina prvi put salušao Vuković Draška i to dana 01.07.2014.godine, Labudović Dragana dana 17.09.2014.godine, dok lice Božović Nikolu nije nikada ni saslušano, a koja lica je tužilac u svojim izjavama datim pred Upravom policije pominjao kao lica od kojih je dobijao prijetnje povodom pisanja novinskih članaka o djelovanju kriminalne grupe sa sjevera Crne Gore.

Nadalje, ovaj sud je analizom dokazne građe utvrdio da je tokom cijelog vremenskog trajanja od dana 01.11.2007.godine kao dana događanja prvog napada na tužioca pa sve do dana obustavljanja predmetne istrage postojala komunikacija između organa tužene i to između Uprave policije PJ Berane, ODT-a Berane, VDT-a Bijelo Polje, na način što su se navedeni organi međusobno izvještavali o napredovanju predmetne istrage tj. o tome što je sve u međuvremenu preduzeto, a o čemu su povremeno obavještavane i više instance. Međutim, navedena komunikacija i blagovremeno izvještavanje nisu doprinijeli kvalitetu istrage u pravom smislu riječi, obzirom da su u konkretnom izostale pojedine radnje koje su mogle doprinijeti njenom kvalitetu. Dakle, pored gore navedenih propusta tužene, za ovaj sud je uočljivo i to da pirilikom izrade DNK-a analize nije urađen profil Labudović Dragana kako bi se isti mogao uporediti sa DNK-a profilom nađenim na bejzbol palici, a obzirom na činjenicu da je riječ o licu koje je tužilac konstano pominjao kao nekoga ko mu je uputio prijetnje.

Takođe, u odnosu na drugi napad na tužioca koji se dogodio 11.08.2013.godine u dvorištu njegove porodične kuće u Beranama, na način što mu je na njegovo p.m.v. marke "Reno clio" bila podmetnuta eksplozivna naprava ovaj sud utvrđuje da je nakon više preduzetih radnji od strane Uprave policije PJ Berane izviđaj i dalje u toku, obzirom da po ocjeni prikupljenih dokaza datoj od strane ODT-a Berane još uvijek ne postoji kvalitetna osnovana sumnja, tj.dokazi na osnovu kojih bi nadležni tužilac mogao po službenoj dužnosti za predmetno krivično djelo goniti određena lica.

Sumirajući sve izloženo ovaj sud je našao da je za ocjenu predmetne istrage u smislu njene djelotvornosti u konkretnom slučaju bilo dovoljno zadržati se na već obrazloženim propustima koji se odnose prvenstveno na samu dužinu trajanja postupka, na kvalitet istog u smislu blagovremenosti preduzimanja adekvatnih radnji u cilju otkrivanja počinioca predmetnog djela pa je našao da je i navedeno dovoljno da predmetnoj istrazi da karakter nedjelotvorne. Ovo naročito sa aspekta tumačenja navedenog standarda u praksi Evropskog suda za ljudska prava o čemu svjedoči bogata sudska praksa. Tako da je u duhu navedenog, te zaštite osnovnih ljudskih prava koja se najprije jemče Ustavom naše zemlje koji u čl. 28 jemči dostojanstvo i sigurnost čovjeka, nepovredivost fizičkog i psihičkog integriteta čovjeka, njegove privatnosti i ličnih prava, tako i pravima garantovanim prihvaćenom Evropskom konvencijom za ljudska prava i to čl.2 navedene konvencije, po nalaženju ovog suda na konkretni slučaj je itekako bilo mjesta ocjeni predmetne istrage nedjelotvornom, a što je cijenjeno spram konkretnih prilika predmetnog slučaja sa svim njegovim osobenostima.

Dakle, u konkretnom odgovornost tužene se ogleda u vodenju neefikasne i nedjelotvorne istrage od strane njenih nadležnih organa, a čija djelotvornost se prema utvrđenoj sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava u slučaju povrede čl.2 i čl.3 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ogleda u dužnosti države da sprovede djelotvornu zvaničnu istragu. Suština shvatanja ovog pojma prema zvaničnoj praksi Evropskog suda za ljudska prava jeste da se nedjelotvornost istrage zapravo ne cijeni samo na osnovu izostanka zaključaka odnosno rezultata istrage, već da je za ocjenu njene djelotvornosti relevantno zapravo preduzimanje obaveznih sredstava koja su u nadležnosti državnih organa kako bi se postigao cilj. Dakle, ne treba svaka istraga da bude nužno uspješna, međutim, ona treba u principu da bude takva da može da dovede do utvrđivanja činjeničnog stanja i da dovede do identifikovanja i kažnjavanja odgovornih lica, što će reći da istraga mora biti detaljna, brza i nezavisna. Pa se tako konstantno ponavlja kao obaveza Visokih ugovornih stranaka iz čl.1 Evropske konvencije da se moraju preduzeti svi razumni koraci koji su na raspolaganju u cilju osiguranja dokaza, a sve u kontekstu hitnosti i razumne ekspeditivnosti istrage.

Da je stanovište Evropskog suda za ljudska prava zasnovano na gore navedenom pojmanju djelotvornosti istrage govori i obilna sudska praksa istog (v. *Julianić protiv Hrvatske, predstavka br.20106/06*; v. *Beganović protiv Hrvatske, predstavka br.46423/06*; v. *Uzeyir Jafarov v. Azerbajdžan br.54204/08, 29.01.2015*). Naročito je posebna pažnja istaknuta u slučaju pokušaja ubistva novinara kada se posebno apostrofiralo na obaveznu državu da sprovede djelotvornu istragu napada na novinara u slučaju kad taj napad predstavljao pokušaj ubistva (v. *Yasa v. Turkey, br.63/1997/847/1054 2.Septembar 1998*).

U konkretnom slučaju napada na tužioca i to u dva navrata 2007. i 2013.godine predstavljao napad na njegov tjelesni integritet, obzirom da je prvi napad i okvalifikovan kao pokušaj ubistva, čime je s jedne strane povrijeđeno pravo iz čl.2 a s druge strane ima mjesta i povreda prava iz čl.3 Evropske konvencije o ljudskim pravima, obzirom da se u konkretnom radilo o nečovječnom s jedne i ponižavajućem postupanju s druge strane, a koja postupanja su kod tužioca zasigurno izazvala osjećaj straha, tjeskobe, te u krajnjem i narušavanje njegovog tjelesnog integriteta. Dakle, obaveza je Države da osigura da pojedinci ne budu podvrgnuti bilo kom vidu kršenja prava iz čl.2 i 3 Konvencije tako da obaveza države obuhvata situacije koje uključuju pojedince iz privatne sfere života tj. stoji pozitivna obaveza Države da shodno čl.3 sprovede djelotvornu istragu nasilnih napada od strane privatnih pojedinaca a što je i u konkretnom riječ (v. *Amadayer protiv Rusije*). Upravo u cilju doprinosa obavezni sprovedenja djelotvorne istrage kroz jurisprudenciju Evropskog suda razvili su se i nametnuli određeni kriterijumi - standardi koji upotpunjavaju pozitivnu obaveznu Države za sprovedenje djelotvorne istrage. Tako da bi istraga bila djelotvorna ona najprije mora biti adekvatna tj. ista mora na sveobuhvatan način obezbijediti postizanje cilja i pribavljanje dokaza. Nadalje istraga mora biti temeljna što zahtijeva preduzimanje svih razumnih koraka koje stoje na raspolaganju nadležnim organima kao npr. saslušanje oštećenih, svjedoka, osumnjičenih, uviđaja lica mjesta, pravovremeno prikupljanje forenzičkih i medicinskih dokaza od strane specijalista tj. sveukupna promptnost u djelovanju. Svakako kvalitetu i temeljnost istrage doprinosi blagovremenost a sa razloga pribavljanja što kvalitetnijih dokaza, te u konkretnom ista mora biti okončana u razumnom roku. Takođe, ono što je po nalazanju ovog suda u konkretnom slučaju postupanjem nadležnih državnih organa u izvjesnoj mjeri bilo okrnjeno jeste mogućnost učesnika oštećenog tj. ovdje tužioca u istrazi u onoj mjeri koja je neophodna za rad zaštite njegovih prava. Naime, imajući u vidu protok vremena i činjenicu da je od prvog napada do otvaranja istrage prošlo gotovo sedam godina, to nadležni organi zasigurno nisu u dovoljnoj mjeri omogućili oštećenom da uzme učesća u predmetnom istrazi a o čemu govori i činjenica da je isti od strane nadležnog državnog

tužilaštva prvi put saslušan tek 2014. godine. U prilog navedenog stoji činjenica da je nakon obustavljanja istrage i prijema naredbe o obustavi iste tužena dozvolila tužiocu da tek 25.11.2015. godine izvrši uvid u spise i da ih kopira dok je punomoćniku tužioca tek nakon obraćanja Vrhovnom državnom tužiocu na dan isticanja roka za preuzimanje gonjenja (02.12.2015. godine) odnosno podnošenja neposredne optužnice omogućen pristup kompletnim spisima.

U konačnom po nalaženju ovog suda u konkretnom slučaju ovdje tužioca za ocjenu djelotvornosti predmetne istrage bilo je dovoljno kršenje ma kojeg standarda odnosno kriterijuma koje nameće sam pojam djelotvorne istrage u svijetlu tumačenja istog od strane Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu, sa kojih razloga se ovaj sud mimo gore izloženog nije bavio ostalim eventualnim propustima u radu nadležnih organa ovdje tužene, imajući u vidu da su i već detaljno obrazloženi propusti dovoljni za nesumnjiv zaključak da je predmeta istraga u slučaju ovdje tužioca u pravom smislu te riječi bila nedjelotvorna.

Kod svega navedenog ovaj sud je našao da je predmetni tužbeni zahtjev osnovan, s pozivom na odredbu čl.166 st.1 ZOO-a koji propisuje da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija, a u vezi odredbi čl. 148, čl.149,čl. 152 st.2 ZOO-a.

Da je opisanim propustima organa tužene koji se ogledaju i vidu nesavjesno vođene istrage koja se ima smatrati nedjelotvornom i neefikasnom tužiocu povrijeđen psihički i fizički integritet sud je utvrdio i iz njegovog iskaza datog u svojstvu parnične stranke, kojem je poklonio svoju punu vjeru, pa je, radi utvrđivanja u kojoj je mjeri tužilac trpio duševne bolove zbog povrede prava ličnosti (povrede ljudskih prava čl.28 Ustava Crne Gore, te čl.2, 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima), kao i strah zbog opasnosti od ponovnog pokušaja lišenja života sproveo vještačenje po vještaku medicinske struke dr Stanku Miliću, neuropsihijatru.

Iz nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra dr Stanka Milića od 20.04.2017. godine, izrađenog na osnovu psihijatrijskog intervjua sa tužiocem, medicinske dokumentacije i podataka sadržanih u spisima predmeta, proizilazi da je tužilac u dužem vremenskom periodu bio izložen traumatskim događajima sa subjektivnim doživljavanjem lične tjelesne ugroženosti, kao i članova porodice. Analizirajući predmetni događaj vještak je naveo da se kod tužioca registruju dominantni klinički simptomi i stresogene reakcije tj. postraumatski stresni poremećaj sa poremećajem prilagođavanja, sa simptomima stanja ankcioznosti, depresivnog raspoloženja, gubitka samopouzdanja, poremećaja sna, kao i doživljavanje straha na mjestima gdje može susresti osobe koje su nad njim izvršile fizičko nasilje.

U konačnom, vještak je mišljenja da je zbog postraumatskog stresnog poremećaja i poremećaja prilagođavanja tužilac trpio duševne bolove jakog intenziteta u ukupnom vremenskom periodu od dva mjeseca (period fizičkog nasilja, aktiviranje eksplozivne naprave), bolove srednjeg intenziteta u periodu od tri mjeseca, a bolove blagog intenziteta tužilac će trpjeti do konačnog rješenja spora, dok je subjektivno doživljavanje tužioca povreda prava njegove ličnosti. A vještak je takođe naglasio da obzirom da još uvijek postoji neriješen sudski postupak subjektivno doživljavanje tužioca je potencijalna opasnost od ponovnog nasilja što uzrokuje trpljenje straha pa je vještak u konačnom mišljenja da je tužilac u ukupnom periodu od 14 dana trpio primarni strah jakog intenziteta u vidu akutne stresne reakcije, sa subjektivnim doživljavanjem životne ugroženosti, a da je u periodu od mjesec dana trpio strah srednjeg intenziteta, dok će u

budućnosti tužilac trpjeti povremeno strah blagog intenziteta sa stanjima anksioznosti do rješenja sudskog postupka. A ukazuje i na to da pretrpljeni strah nije ostavio trajne posledice na psihički život tužioca ali je isti narušio njegovu duševnu ravnotežu.

U pravcu izjašnjavanja na prigovore zakonskog zastupnika tužene Sud je vještaku neuropsihijatru prof. dr Stanku Miliću naložio da u odnosu na istaknute prigovore u pogledu konkretizovanja straha tj. da li je u pitanju iracionalni ili realan strah uradi dopunsko izjašnjenje u kom pravcu je navedeni vještak u svom dopunskom izjašnjenju od 31.05.2017. godine u bitnom naveo da se iracionalan strah manifestuje kod osoba sa duševnim poremećajima od neurotskih smetnji ili psihotičnih bolesnika, te da se tada govori o simptomima anksioznog generalizovanog poremećaja koji nije vezan ili uzrokovan posebnim prilikama u okolini. Pa je u tom smislu pojasnio da je tužilac duševno zdrava osoba koja reaguje subjektivnim doživljavanjem straha u stresogenim situacijama koje su realno ugrožavale njegov život, te da kod njega postoji realan strah sa stresogenim događajima u vidu nasilja, podmetanja bombi, kao i strah sa susretanjem osoba iz kriminalnog miljea. Takođe je pojasnio da imajući u vidu da je tužilac duži vremenski period izložen strahu to je kod njega strah trajnije prirode dok će u budućnosti tužilac trpjeti povremeno strah blagog intenziteta sa stanjima anksioznosti do rješenja sudskog postupka, te da pretrpljeni strah nije ostavio trajne posledice na psihički život tužioca ali je narušio njegovu duševnu ravnotežu.

Sud je pisani nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra, kao i njegovo dopunsko pismeno izjašnjenje cijenio spram istaknutih prigovora zakonskog zastupnika tužene, jer mu punomoćnik tužioca nije prigovarao, pa je našao da su istaknuti prigovori od strane zakonskog zastupnika tužene neutemeljeni, te da su isti paušalno dati, budući da je vještak svoj pisani nalaz i mišljenje sa njegovim pismenim dopunskim izjašnjenjem dao vrlo detaljno i studiozno, posebno objasnivši tužiočevo psihičko stanje izazvano spornim događajem, ocijenivši ga u svemu preciznim, jasnim, objektivnim i u skladu sa pravilima medicinske struke izrađenim.

Imajući u vidu prednje citirani nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra, kao i izjašnjenje tužioca u svojstvu parnične stranke Sud je utvrdio da je tužilac zaista trpio duševne bolove, čija dužina i intezitet opravdavaju dosuđivanje naknade nematerijalne štete, posebno ako se ima u vidu dužina trajanja istrage povodom predmetnih krivičnih djela, zbog čega je tužiocu dosudio traženu naknadu, u skladu sa odredbom čl. 207 Zakona o obligacionom odnosima.

Takođe, za napomenuti je da je sud u konkretnom imao u vidu zahtjev tužioca za dodjelu jedinstvene nematerijalne štete kod činjenice da se različita trpljenja tužioca uzajamno prepliću sa kojih razloga ih je nemoguće razdvojiti i zasebno procijeniti, s posebnim naglaskom suda da je u konkretnom riječ o dva vida nematerijalne štete i to pretrpljenim i budućim duševnim bolovima zbog povrede prava ličnosti tužioca (ljudska prava iz čl.2 i 3 Evropske konvencije o ljudskim pravima i čl.28 st.1, 2 i 3 Ustava Crne Gore) usled nedjelotvorne istrage s jedne strane i pretrpljenom i budućem strahu zbog opasnosti od ponovnog pokušaja lišenja života jer napadači i nalogodavci napada nisu pronađeni, kao drugom vidu nematerijalne štete. Tako da se sud nije vezao za predlog tužioca da kao drugi vid nematerijalne štete cijeni pretrpljene i duševne bolove zbog straha koji je trpio, koji trpi i koji će trpjeti, obzirom da je zapravo riječ o pretrpljenom i budućem strahu kao drugom vidu nematerijalne štete koji je sud takođe cijenio u svijetlu datog nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke, te u konačnom odlučio dosuđivanjem ukupne tj. jedinstvene nematerijalne štete.

Odlučujući o visini naknade nematerijalne štete Sud je vodio računa o značaju povrijeđenih dobara i cilju kojem ova naknada služi. Imajući na umu da su dobra koja su tužiocu povrijeđena prava ličnosti, i da se njihovom povredom ne može realizovati razmjena okrnjenog ličnog dobra za novac, to Sud ukazuje da naknada nematerijalne štete nije kompenzacija, već satisfakcija za tužioca, kojom će sebi pribaviti kakvu životnu radost, zadovoljstvo u najširem smislu ili bilo šta drugo što će u njegov život unijeti pozitivan element. Dosuđeni novčani iznos treba da pomogne tužiocu da uspostavi psihičku i emocionalnu ravnotežu koja mu je narušena trpljenjem duševnog bola i straha.

Visinu naknade štete Sud je odmjerio na osnovu slobodne sudijske ocjene, kao što nalaže odredba čl. 220 Zakona o parničnom postupku, pa je obavezao tuženu da tužiocu isplati iznos od 7.000,00 eura, cijeneći da je tužena postupanjem svojih organa doprinijela nastanku nematerijalne štete kod tužioca, što je Sud detaljnije analizirao ranije u obrazloženju presude. U pogledu dosuđenog iznosa sud je cijenio okolnosti konkretnog slučaja a naročito činjenice da su se predmetni napadi na ovdje tužioca odigravali noću u dvorištu porodične kuće naočigled članova njegove prodice naročito mdlb. djece, a sve kod činjenice da je ovdje tužilac kako danas tako i u to vrijeme izvršenja predmetnih krivičnih djela radio kao novinar, koji je u sklopu svog profesionalnog angažmana a neposredno prije predmetnih događaja bio naročito aktivan u javnom obrađivanju i predstavljanju javnosti određenih značajnih društvenih pojava kao što je kriminal.

Sud nalazi da se u konkretnom radi o adekvatnoj naknadi nematerijalne štete, te da bi dosuđenje većih iznosa predstavljalo svojevrsnu novčanu kaznu za štetnike, sa jedne strane, a neosnovano obogaćenje oštećenog, sa druge strane, pa time ne bi ni bila ostvarena svrha dosuđene naknade. Upravo iz tog razloga je Sud odbio kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva veći od dosuđenog, u iznosu od još 93.000,00 eura.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze i navode, pa je kod prethodnog utvrđenja našao da su isti bez uticaja na drugačije presuđenje ove građanskopravne stvari.

Odluku o troškovima parničnog postupka Sud je donio primjenom čl. 152 st. 2 i 161 Zakona o parničnom postupku, pa je našao da troškovi parničnog postupka iznose 138,95 eura, a koji troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 300,00 eura, na zastupanje na četiri održana ročišta u iznosu od 1.200,00 eura (4x300), a koji iznos je sud uvećao za iznos PDV-a od 19% u ukupnom iznosu od 1.785,00 eura, a koji iznos je uz iznos od 200,00 eura na ime troškova medicinskog vještačenja uračunat u ukupan iznos troškova parničnog postupka od 1.985,00 eura. Međutim, budući da je tužilac u sporu uspio samo djelimično, i to u procentu od 7%, to joj je Sud iznos troškova postupka obračunao spram njenog uspjeha u ovoj parnici na konačan iznos od 138,95 eura, pa je obavezao tuženu da po osnovu troškova parničnog postupka tužiocu isplati iznose od 138,95 eura.

Sud nije tužiocu dosudio troškove na ime sastava podneska od 03.05.2017.godine, nalazeći da isti nije bio nužan u smislu odredbe čl.153 ZPP-a, kao ni troškove na ime takse na tužbu obzirom da u spisima predmeta nema dokaza da je ista uredno plaćena.

Na osnovu izloženog je odučeno kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 20.10.2017. godine

SUDIJA
Milena Brajović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude žalba je dozvoljena
Višem sudu u Podgorici, preko Ovog suda,
u roku od 15 dana od dana donošenja iste.



ZTO: Svetlana Pejanović